

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra KALANUS (1853?)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 58. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319431647328/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

- Det var os nok. Men hvad vi fik at høre,
 Var Intet dog, mod hvad vi fik at see,
 Da Byttets Indhold først kom ret for Dagen;
 Især blev Qvinderne som ellevilde,
 Ved Syn af disse Sølv- og Guldklenodier,
 Og disse farverige Ædelstene,
 Og disse perlestukne Baand og Bælter,
 Og disse tusind Uld- og Silketøier —
 De tabte baade Vid og Sands og Mæle.
- MELEAGER. Da var det heldigt, de kom ei til Indlen,
 Der havde Mund og Næse vist de tabt,
 Thi høist vidunderlig er Landets Rigdom.
 Paa Marschen tidt Soldaterne forbaustes
 Ved Synet af de store Bygningsværker;
 Og dertil en saa rig Natur vi mødte,
 Saa stride Floder og saa dybe Skove,
 Saa yppig Plantevæxt, saa sjeldne Dyr,
 Saa krydret Luft, saa farverig en Himmel,
 Og slig en Overflod af Regn og Torden,
 At i en fremmed Verden vi os troede.
- NICANOR. O, hvem der havde været med paa Toget!
 Hvad jeg formaaer, er kun at hinke rundt
 Til gode Venner, for lidt Nyt at snappe,
 Og deraf lappe mig et Billed sammen.
 Endnu i denne Morgenstund hos Kongen
 Op i en Krog Hephæstion jeg fik,
 Og holdt ham fast, til han Beretning gav
 Om jer Sellads paa Floden ud til Havel,
 Der klang mig som et lilligt Eventyr.
- MELEAGER. Det nok er værd at høre. Men du siger,
 At alt imorges du hos Kongen var.
 Hvorfor saa tidlig blev til ham du kaldt?
- NICANOR. Det er en Gunst, der ikke Hvermand vises.
 Den Gunst mig kunde kommet dyrt at staae.
 Imellem os: han vilde ha'e Besked
 Om alle Kjæltringstreger af Satraperne,
 Der havde fundet Sted mens han var borte.
- MELEAGER. Saa du var i Forhør og sad i Klemme?
- NICANOR. Jeg snoede mig derfra. Det blev formeget,
 At svare for de Andres Kjæltringstreger,
 Naar man har meer end nok i sine egne.
- MELEAGER. Du er endnu det gamle, gode Hoved.
 Var Kongen ellers naadig?
- NICANOR. Meget naadig;
 Men heel forandret han mig tyktes dog.
 Hvor er han bleven brun og mager; Aaren